

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

LEGE
pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004
privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Intrarea în vigoare a Legii 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului a reprezentat un moment de referință pentru reglementarea acestui domeniu de activitate în România. Reprezentând rezultatul unui amplu proces de consultare, legea alinia România standardelor internaționale în materie aducând o serie de elemente inovatoare menite să schimbe fundamental modul în care copilul și drepturile acestuia erau privite și asigurate de către familie, autorități și instituții publice sau private.

Aducând în centrul atenției responsabilitatea primară a părinților în tot ceea ce reprezintă creșterea și îngrijirea copilului, noua lege stabilea caracterul subsidiar al intervențiilor autorităților publice și responsabilitățile ce reveneau acestora în ceea ce privește sprijinirea copilului și a familiei acestuia în vederea prevenirii separării.

După trecerea a nouă ani de la intrarea sa în vigoare, Legea 272/2004 a făcut obiectul unui amplu proces de reevaluare și modificare, astfel încât în 2013 au fost aprobate o serie de modificări și completări de substanță ale textului acesteia, apărute ca răspuns la o serie de nevoi concrete izvorâte din practica curentă înregistrată la nivelul instituțiilor și autorităților din domeniu, dar și a evoluțiilor înregistrate la nivelul societății în ansamblul său.

Astfel de exemple sunt reprezentate de copiii ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate sau de cei cărora trebuia să li se asigure dreptul la menținerea relațiilor personale cu părintele cu care aceștia nu locuiau în mod obișnuit, ori de copiii care prestează activități din domeniile cultural, artistic, sportiv, publicitar sau de modelling.

Totodată, au fost introduse prevederi explicite privind rolul de coordonare a Serviciilor Publice de Asistență Socială de către Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, având în vedere necesitatea întăririi capacității acestor autorități de la nivel local în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin în ceea ce privește prevenirea separării copiilor de familie.

Cu toate acestea, evoluția continuă a nevoilor copiilor, în general și a copiilor aflați în

sistemul de protecție specială, în particular, au determinat necesitatea reevaluării formei actuale a Legii 272/2004, în contextul în care angajamentele asumate la nivel guvernamental privind protecția copiilor au vizat atât continuarea reformei sistemului cât și modernizarea continuă a acestuia.

După 5 ani de implementare a prevederilor Legii nr. 272/2004 în varianta republicată, a devenit tot mai stringentă necesitatea completării actualelor prevederi, prin clarificarea unor aspecte referitoare la obiectul său de reglementare, precum și introducerea unor noi prevederi care să asigure o mai bună respectare a anumitor drepturi ale copiilor, care au cunoscut noi nuanțe și evoluții, prin prisma evoluției societății, a valorilor acesteia și a mediului social în care copilul și familia trăiesc.

Studiile și evaluările efectuate la nivel național de către Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție au relevat o serie de disfuncționalități ale sistemului de protecție specială, pentru a căror îndreptare este necesară modificarea și completarea actualului cadru normativ, astfel încât să se asigure premisele legale necesare asigurării unei aplicări unitare la nivel național a politicilor și strategiilor din domeniu.

Nu în ultimul rând, evoluția tipologiei instituțiilor care asigură protecția copiilor în mediul rezidențial a cunoscut o diversificare neașteptată, astfel încât a devenit necesară regândirea principiilor fundamentale pe care se bazează protecția specială în serviciile de tip rezidențial, având în vedere asumarea la nivel guvernamental a angajamentului de închidere a ultimelor centre de tip clasic, încă funcționale, până în anul 2020.

Reorganizarea serviciilor de tip rezidențial propusă prin prezentul proiect de act normativ, vine ca soluție la concluziile evaluării realizate de ANPDCA în cadrul proiectului "Elaborarea planului de dezinstituționalizare a copiilor din instituții și asigurarea tranziției îngrijirii acestora în comunitate" – cod SIPOCA 2/MySMIS 119193, finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă. Astfel, în baza Acordului de servicii de consultanță încheiat între ANPDCA și Banca Mondială, pentru implementarea proiectului menționat, în perioada februarie-martie 2018, echipa Băncii Mondiale a desfășurat procesul de colectare și analiza datelor referitoare la stadiul procesului de închidere a centrelor de plasament.

Redăm mai jos câteva paragrafe relevante din rezultatul nr. 2 al proiectului SIPOCA 2/MyMIS 119193, „Harta serviciilor de prevenire din comunitățile sursă și a serviciilor alternative la îngrijirea rezidențială dezvoltate de direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului”, care stau la baza propunerilor referitoare la reorganizarea serviciilor de tip rezidențial și a măsurilor de susținere a reorganizării acestor servicii.

“Situația actuală la nivel național arată că există încă provocări majore privind eforturile de dezinstituționalizare în România. Ele sunt reprezentate de numărul mare de centre de plasament cu șanse mici de a fi închise până în 2020, de creșterea numărului de copii aflați în centrele care nu se află în prezent în proces de închidere dar și de o serie de obstacole identificate de directorii DGASPC în cadrul procesului de închidere. Mai mult de jumătate dintre centre au șanse mici (sau zero) de a fi închise până în 2020. Celelalte circa 40% (sau 60 de centre) se află în proces de închidere, fie într-o fază incipientă (23 de centre), fie într-o fază mai avansată (37 de centre). Reducerea numărului de copii a fost înregistrată doar la nivelul

centrelor declarate a fi în proces de închidere, în timp ce în toate celelalte tipuri de centre a crescut.”

“Nucleul dur” al eforturilor de dezinstituționalizare din România este reprezentat de un număr de 87 de centre de plasament pentru copii cu șanse relativ reduse de a fi închise până în 2020. Mai mult decât atât, pentru 56 de centre, DGASPC-urile declară că „nu se dorește închiderea nici în prezent și nici în viitor”. Procentul de centre pe care DGASPC-urile nu doresc să le închidă este semnificativ mai ridicat în rândul centrelor fără tineri 18+ ani, dar cu copii sub 3 ani, cele pentru copii cu dizabilități, în special cu dizabilități grave, precum și printre centrele pentru copii care au săvârșit fapte penale sau cu o pondere ridicată a copiilor cu comportamente la risc.

Relevanța rețelei de AMP pentru închiderea centrelor de plasament pentru copii este relativ redusă din următoarele motive: (1) capacitatea potențială estimată este deosebit de mică în șase județe, dintre care unele cu multe centre de plasament ce ar trebui închise; (2) profilul copiilor îngrijiți de AMP este foarte diferit de cel al copiilor din centrele de plasament; (3) doar aproape jumătate dintre AMP sunt dispuși să ia în plasament copii de 15 ani și peste; (4) dintre AMP doar 17% își exprimă acceptul de a avea în plasament un copil cu dizabilități, iar dintre aceștia o jumătate au deja în îngrijire un copil cu astfel de probleme de sănătate; (5) analiza copiilor îngrijiți de-a lungul timpului de rețeaua de AMP care nu mai erau plasați la același AMP în februarie 2018 arată că rețeaua de AMP este înalt relevantă pentru procesul de adopție. În plus, același ultim tip de analiză arată că serviciul de AMP mai degrabă a alimentat centrele de plasament, în special în ultimii ani.

Din punct de vedere al relevanței pentru procesul de închidere a centrelor de plasament pentru copii, serviciile de plasamente familiale sunt, cel mai probabil, puțin relevante, în absența unor eforturi susținute din partea managerilor de caz. Plasamentele familiale depind de existența unei familii extinse pentru copil și de eforturile managerilor de caz de a identifica rude sau alte familii/persoane dornice de a lua copilul în îngrijire. În această privință, situația copiilor și tinerilor din centrele de plasament nu este favorabilă. Mulți dintre aceștia au ajuns în sistemul de protecție la vârste foarte mici, iar alții sunt de prea mult timp în sistem.

În ansamblu însă rețeaua de persoane/familii/rude a evoluat în bine de-a lungul timpului, mai ales cu privire la condițiile financiare și economice și la condițiile de locuit ale familiilor de plasament. Dată fiind ponderea importantă a bunicilor este explicabilă înrăutățirea pe dimensiunea stării de sănătate pentru 11% dintre persoane/familii/rude.”

1¹ Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

2. Schimbări preconizate

Proiectul de act normativ propune o serie de modificări menite să asigure o delimitare mai clară a noțiunii de familie extinsă, în scopul facilitării desfășurării mai rapide a procedurilor menite să identifice cea mai bună măsură de protecție specială pentru copil dar și a indicării exprese a persoanelor care pot fi avute în vedere la momentul propunerii măsurii, prin precizarea faptului că membrii familiei extinse sau ai celei substitutive pot fi doar acele persoane cu care copilul sau familia acestuia au menținut relații personale și contacte directe. În

practică au fost identificate multe situații în care se tergiversa luarea unei decizii cu privire la stabilirea obiectivului planului individualizat, datorită neidentificării tuturor rudelor copilului.

Vor fi astfel evitate întârzierile nejustificate implicate de procesul căutării tuturor rudelor copilului separat temporar sau definitiv de familia sa, în condițiile în care practica a demonstrat că în numeroase cazuri acestea puteau fi persoane care nu cunoscuseră niciodată copilul sau nu menținuseră legătura cu părinții acestuia cu care aceștia se aflau într-o relație de rudenie.

De asemenea, implicarea și consultarea rudelor în procesul de stabilire a unei măsuri de protecție și monitorizarea acesteia, a fost redusă la rudele de gradul III. Demersul legislativ este justificat de necesitatea corelării prevederilor Legii nr. 272/2004 cu cele care urmează a fi instituite prin Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, precum și pentru abrogarea art. 5 alin. (7) lit. s) și cc) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care se află în prezent în procedură de dezbatere parlamentară, fiind adoptată de Senat (L606/2018).

Pornind de la situațiile concrete aduse la cunoștința instituției noastre și ținând cont de principiul ascultării opiniei copilului și luării în considerare a acesteia, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate, a fost introdusă o prevedere referitoare la introducerea obligatorie a consimțământului copilului care a împlinit vârsta de 14 ani în ceea ce privește stabilirea programului de relații personale. În situația în care copilul refuză să își dea consimțământul, programul se stabilește de către instanța judecătorească.

Având în vedere necesitatea clarificării reglementărilor referitoare la atribuțiile ce revin autorității administrației publice centrale din domeniul protecției drepturilor copilului și direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului conform prevederilor legale în vigoare privind repatrierea copiilor români neînsoțiți identificați pe teritoriul altor state și a copiilor cetățeni străini identificați neînsoțiți pe teritoriul României, au fost modificate alineatele (1) și (2) ale articolelor 24 și 25.

În fapt, dispozițiile propuse sunt corelate cu prevederile art. 10 lit. a) din anexa nr. 1 la Hotărârea de Guvern nr. 797/2017 pentru aprobarea regulamentelor-cadru de organizare și funcționare ale serviciilor publice de asistență socială și a structurii orientative de personal, direcția generală de asistență socială și protecția copilului având ca atribuție întocmirea raportului de evaluare inițială a copilului și familiei acestuia și propune stabilirea unei măsuri de protecție specială, sesizând în acest sens instanța în baza prevederilor art. 62-66 din Legea nr. 272/2004.

Se clarifică astfel rolul DGASPC în ceea ce privește responsabilitatea ce îi revine în asigurarea instituirii unei măsuri de protecție specială pe de o parte față de minorul revenit în țară, pentru care nu au fost identificați părinții/reprezentanții legali, sau dacă aceștia au refuzat să își asume responsabilitatea creșterii și îngrijirii acestuia după revenirea în țară, iar pe de altă parte față de minorul cetățean străin identificat neînsoțit pe teritoriul României.

Nu în ultimul rând, este de menționat faptul că în cuprinsul celor 2 articole, 24 și 25, este propusă ca soluție referirea la autoritatea administrației publice centrale din domeniul protecției drepturilor copilului, care în acest moment este Autoritatea Națională pentru Protecția

Drepturilor Copilului și Adopție, dar care de-a lungul timpului a suportat o serie de modificări administrative de denumire și chiar de formă de organizare. În varianta în vigoare este menționat Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, întrucât la momentul ultimelor modificări și completări ale Legii 272/2004, autoritate centrală era MMFPSPV prin Direcția Generală Protecția Copilului ale cărei atribuții au fost preluate în anul 2014 de către actuala ANPDCA.

Având în vedere evoluțiile înregistrate în plan internațional, în ceea ce privește fenomenul migrației, proiectul de lege aduce o serie de modificări și completări ce vizează situația minorilor solicitanți de azil sau beneficiari ai unei forme de protecție internațională, precum și armonizarea prevederilor Legii nr. 272/2004 cu cele ale Legii nr. 122/2006 privind azilul în România.

În acest sens prin proiectul de act normativ sunt propuse următoarele modificări și completări:

- înlocuirea sintagmei solicitant de statut de refugiat cu sintagma solicitant de azil;
- adăugarea categoriei copiilor solicitanți de azil sau beneficiari ai unei forme de protecție internațională în condițiile legislației privind azilul în România la categoriile de copii beneficiari ai prevederilor legii nr. 272/2004;
- adăugarea categoriei copiilor solicitanți de azil sau beneficiari ai unei forme de protecție internațională la categoriile de copii care beneficiază de măsuri de protecție specială și modificarea în consecință a prevederilor referitoare la plasament; obligația numirii de către DGASPC a unei persoane care să asiste solicitantul de azil minor pe parcursul tuturor procedurilor legale privind clarificarea situației sale, în vederea asigurării premiselor respectării tuturor drepturilor acestuia aprobarea prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și al ministrului muncii și justiției sociale a condițiilor de numire, rolului, atribuțiilor și cerințelor de pregătire, formare și experiență profesională pentru persoanele desemnate ca reprezentanți, în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Propunerile referitoare la copiii solicitanți de azil sau beneficiari ai unei forme de protecție internațională au fost transmise în perioada de transparență decizională de Centrul pentru Inovare Publică, UNHCR - United Nations High Commissioner for Refugees / Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și CNRR - Consiliul Național Român pentru Refugiați, precum și de către Ministerul Afacerilor Interne. Toate propunerile au fost analizate în cadrul dezbaterii publice organizate în data de 31 ianuarie 2019 și de comun acord cu reprezentanții celor trei organizații s-a convenit să fie preluate propunerile MAI.

Copilul care a fost separat de familie printr-o măsură de protecție specială stabilită în condițiile legii, poate ieși din sistem dacă împrejurările care au stat la baza stabilirii acesteia s-au modificat, caz în care este reintegrat în familia naturală sau adoptat. În ambele situații, părinții au obligația de întreținere a minorului și de a-i asigura acestuia cele necesare traiului, precum și educația, învățătura și pregătirea sa profesională. Tânărul la ieșirea din sistemul de protecție trebuie să își asigure toate acestea singur. Prin urmare cele două categorii – copiii care părăsesc sistemul de protecție specială și tinerii care părăsesc sistemul sunt două categorii distincte cu nevoi diferite, astfel încât și măsurile destinate acestora trebuie să fie adaptate nevoilor specifice

ale fiecărui grup.

Astfel, continuând linia măsurilor adoptate de Guvernul României în ceea ce privește creșterea calității vieții tinerilor care urmează să părăsească sistemul de protecție specială, proiectul de lege introduce prevederi speciale destinate acestei categorii.

Dispozițiile incluse în prezentul proiect de lege, respectiv obligația direcției generale de asistență socială și protecția copilului de a sprijini tinerii în căutarea unui loc de muncă și a unui loc de cazare în ultimele șase luni de ședere în sistemul de protecție specială, obligativitatea monitorizării acestora de către serviciul public de asistență specială pe o perioadă de doi ani, precum și creșterea indemnizației acordate tinerilor la ieșirea din sistem, de la valoarea unui salariu de bază minim brut pe țară la valoarea a trei salarii minime brute, reprezintă măsuri speciale destinate unuia dintre principalele grupuri vulnerabile din România.

Una dintre cele mai importante prevederi introduse prin actualul proiect de lege se referă la copiii cu vârsta sub 7 ani în instituțiile de tip rezidențial. Prin această măsură, România crește limita vârstei până la care copiii nu mai pot fi plasați în instituții de tip rezidențial de la 3 la 7 ani, devenind unul dintre statele cu cea mai revoluționară abordare în acest domeniu.

În același timp, având în vedere numeroasele recomandări formulate de-a lungul timpului cu privire la eliminarea excepțiilor privind instituționalizarea copiilor cu "handicapuri grave, cu dependență de îngrijiri în servicii de tip rezidențial specializate, și analizând propunerea formulată de SERA România și susținută de UNICEF România, în perioada de transparență decizională, prin actualul proiect de act normativ este ridicată excepția de instituționalizare a copilului cu dizabilități cu vârsta sub trei ani.

Astfel, prin proiectul de act normativ este introdusă excepția de instituționalizare pentru copilul cu vârsta între 3 ani și 7 ani neîmpliniți, dacă acesta prezintă atât deficiență/afectare funcțională complete cât și limitări de activitate și restricții de participare complete, confirmate de serviciul de evaluare complexă din cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului și pentru care nu poate fi asigurat accesul la servicii de abilitare-reabilitare în alte tipuri de servicii, începând cu 01 ianuarie 2021. Termenul propus a fost stabilit astfel încât să fie suficient pentru a permite direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului să identifice soluții alternative, pe de o parte de creștere și îngrijire a copiilor cu handicapuri grave cu vârsta sub trei ani, în special de către asistenți maternali, iar pe de altă parte de asigurare a accesului acestor copii la servicii de abilitare-reabilitare.

Prevederea actuală referitoare la excepția instituționalizării copilului cu handicapuri grave, are un caracter mult prea general, care dă naștere unor interpretări diferite.

Nu în ultimul rând prin propunerea actuală, se asigură un răspuns la numeroasele observații și recomandări formulate atât de reprezentanții societății civile cât și de înalți reprezentanți ai unor organizații internaționale, precum Comisarul pentru Drepturile Omului al Consiliului European.

Asigurarea unei funcționări eficiente a sistemului de protecție specială presupune asumarea responsabilității de către toți profesioniștii din sistem. Constatând în urma evaluărilor realizate că nu toți managerii de caz, își asumă responsabilitatea cu privire la luarea deciziilor în ceea ce privește stabilirea reintegrării în familie, respectiv adopția ca finalitate a planului

individualizat de protecție, se impune clarificarea dispoziției referitoare la acest aspect.

Conform prevederilor art.72 alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare “Copilul care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal beneficiază de măsuri de protecție specială, respectiv plasament și supraveghere specializată, precum și de servicii sociale destinate sprijinirii acestuia în procesul de reintegrare socială.”, iar conform alin. (2) al aceluiași articol prevede că „Pe toată durata aplicării măsurilor destinate copilului care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal, familia acestuia beneficiază de servicii sociale de consiliere și suport pentru facilitarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege pe perioada de supraveghere specializată”.

De asemenea, conform prevederilor art. 26 din Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale “Activitățile de evaluare, monitorizare și control privind respectarea criteriilor de acreditare, standardelor minime de calitate și indicatorilor se realizează în baza unor ghiduri standard, aprobate prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.”

În vederea corelării prevederilor Legii nr. 272/2004 referitoare la copilul care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal, cu cele ale Legii nr. 292/2011 și cu cele ale Legii nr. 197/2012, mai sus menționate, acte normative cu care se află în conexiune, prin proiectul de act normativ se propune reformularea alineatului (2) al articolului 88.

Perioada scursă de la ultima modificare a legii privind protecția și promovarea drepturilor copilului, a relevat în ceea ce privește situația copiilor ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate, necesitatea regândirii unora dintre prevederile legale introduse în anul 2013, astfel încât să fie evitată apariția oricăror neînțelegeri de interpretare dar și adaptarea posibilităților de protejare a acestor copii la realitatea vieții cotidiene a acestui grup țintă.

Astfel prin modificările propuse de actualul proiect de lege se introduce posibilitatea desemnării drept persoană care să asigure creșterea și îngrijirea copilului, pe lângă rudele până la gradul IV și a persoanelor care fac parte din rețeaua socială a copilului, față de care acesta a dezvoltat relații de atașament sau s-a bucurat de viața de familie.

În același timp, au fost introduse prevederi care să permită clarificarea situației copiilor ai căror părinți sunt deja plecați la muncă în străinătate și nu au procedat încă la desemnarea persoanei care va asigura creșterea și îngrijirea copilului pe perioada absenței lor.

O astfel de modificare a rezultat în urma analizelor și studiilor efectuate în cadrul unui proiect național implementat de Organizația Salvați Copiii în parteneriat cu ANPDCA și a propunerilor formulate în cadrul unor grupuri de lucru inter-instituționale la nivel înalt care au vizat această categorie de copii. În același timp, sunt reformulate o serie de prevederi clarificatoare referitoare la desemnarea persoanei în grija căreia va rămâne copilul pe durata absenței părinților, astfel încât să fie evitată apariția situațiilor în care printr-o interpretare restrictivă această desemnare se realiza doar pentru un an, fără a mai fi realizată prelungirea succesivă a acesteia, ceea ce ducea la lipsirea copilului de o persoană care să suplinească rolul ce ar fi trebuit îndeplinit de părinți.

Conform prevederilor legale în vigoare stabilirea încadrării în grad de handicap se face de către comisia pentru protecția copilului. Criteriile pe baza cărora serviciul de evaluare complexă pentru copii din cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului

propune încadrarea în grad de handicap sunt criteriile biopsihosociale și sunt aprobate prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului muncii și justiției sociale, în baza Clasificării Internaționale a Funcționării, Dizabilității și Sănătății, versiunea pentru copii și tineri, adoptată de Organizația Mondială a Sănătății în anul 2007 și validată de România în anul 2012 de către Ministerul Sănătății, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Având în vedere cele prezentate și ținând cont de observațiile transmise de către Ministerul Justiției prin adresa nr. 61067/12.07.2017, referitor la proiectul de hotărâre a Guvernului privind organizarea și funcționarea comisiei pentru protecția copilului, prin care se arată că o hotărâre a Guvernului nu poate fi temei legal, prin proiectul de act normativ se introduc dispoziții care să asigure temeiul legal pentru aprobarea prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului muncii și justiției sociale a criteriilor biopsihosociale de încadrare a copiilor cu dizabilități în grad de handicap și prin ordin comun al ministrului sănătății, ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului educației naționale a metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale. În acest sens au fost introduse două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), după alineatul (2) al articolului 115.

În acest context, facem precizarea că ordinele comune mai sus menționate sunt aprobate și în acest moment nu se impune modificarea lor. De asemenea, menționăm faptul că ele sunt aplicabile copiilor cu dizabilități, nu și adulților cu dizabilități.

Temeiul legal pentru Criteriile medicopsihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad și tip de handicap pentru persoanele adulte este stabilit de prevederile alin. (10) al articolului 85 din legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Argumentele de mai sus, din adresa Ministerului Justiției, au stat și la baza modificării propuse prin prezentul proiect de act normativ pentru alineatul (2) al articolului 115, referitor la componența comisiei pentru protecția copilului și a serviciului de evaluare complexă.

Continuarea procesului de dezinstituționalizare reprezintă nu numai o prioritate guvernamentală ci și singura soluție pentru copiii din sistemul de protecție specială asumată unanim de toți profesioniștii din sistem.

Cu toate acestea, rezistența sistemului sau lipsa ierarhizării priorităților la nivelul autorităților responsabile au condus la nevoia adoptării unor măsuri explicite care să sprijine acest proces de o manieră mai categorică.

Astfel, pornind de la necesitatea asigurării unui mediu cât mai apropiat de cel familial tuturor copiilor îngrijiți în servicii de tip rezidențial, sunt definite în mod clar serviciile care pot intra în această categorie.

Astfel, sunt considerate servicii de tip rezidențial: casele de tip familial, apartamentele, centrele de primire în regim de urgență și centrele maternale.

Casa de tip familial este definită ca locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minimale pentru un număr de

maximum 12 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile legii. În situații temeinic motivate numărul copiilor poate fi de maximum 16 copii, cu respectarea exigențelor minimale, dar numai pe durata menținerii situației excepționale.

Apartamentul este locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minimale pentru un număr de maximum 6 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile legii.

Centrul de primire în regim de urgență este instituția care asigură găzduire provizorie, până la maximum 6 luni și se organizează pentru un număr de maximum 30 de copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență.

Pentru a se evita transformarea actualelor centre de plasament în centre de primire în regim de urgență, este limitat numărul de astfel de centre care pot funcționa la nivelul fiecărui județ. Astfel, la nivelul fiecărui județ pot fi organizate maximum 3 centre de primire în regim de urgență.

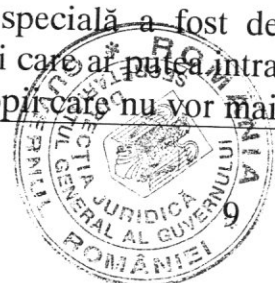
Centrul maternal este instituția care asigură găzduire provizorie, până la maximum 2 ani și se organizează pentru un număr de maximum 9 cupluri mamă-copil.

Conform proiectului de act normativ, cerințele minimale referitoare la încăperi sanitare, dotarea minimă a încăperilor sanitare, dotarea minimă a bucătăriei, dotarea minimă cu instalații electrice, spații și instalații de folosință comună pentru clădiri cu mai multe locuințe se stabilesc conform Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât numărul copiilor care intră în sistemul de protecție specială în general, și în serviciile de tip rezidențial s-a menținut constant în ultimii ani, reorganizarea serviciilor de tip rezidențial trebuie însoțită de măsuri menite să asigure preluarea potențialelor intrări în sistemul de protecție specială. Plasamentul la familie, persoană, rudă s-a dovedit a fi eficient pentru copiii separați de familie și poate fi o soluție pentru preluarea unora dintre copiii care vor intra în sistemul de protecție specială, iar pentru a stimula cât mai multe persoane, familii, rude să se ocupe de creșterea și îngrijirea unui copil separat de familie, prin proiectul de act normativ se propune introducerea unei indemnizații de sprijin lunară, în cuantum de 400 lei.

Având în vedere ultimele modificări ale Legii nr. 272/2004, respectiv interdicția plasării în servicii de tip rezidențial pentru copiii cu vârsta sub 7 ani și de actualele propuneri cum ar fi, interdicția de a mai plasa în centrele de plasament copii începând cu 1 ianuarie 2020, obligativitatea reorganizării tuturor serviciilor de tip rezidențial până la 1 ianuarie 2021, inclusiv închiderea centrelor de plasament, limitarea capacității serviciilor de tip rezidențial la un număr maxim de beneficiari, eliminarea excepției de instituționalizare a copilului cu handicapuri grave cu vârsta între 0 și 3 ani neîmpliniți, estimăm scăderea numărului copiilor din servicii de tip rezidențial cu aproximativ 3700 de copii până în 2023.

Cu toate acestea trebuie avut în vedere faptul că vor exista în continuare intrări în sistemul de protecție specială. Media intrărilor în sistemul de protecție specială a fost de aproximativ 9000 de copii pe an. Prin urmare, din totalul celor 45000 de copii care ar putea intra în sistemul de protecție specială în următorii 5 ani, estimăm că cei 3700 de copii care nu vor mai

beneficia de protecție în servicii de tip rezidențial, ca urmare a noilor prevederi introduse prin proiectul de act normativ și prezentate succint mai sus, vor beneficia de plasamentul la familiile pentru care se propune indemnizația în proiectul de lege.

Măsura propusă este o măsură eficientă pe termen mediu și lung. În primul an o astfel de măsură are impactul financiar cel mai mare, acesta urmând a scădea progresiv, ajungând din anul 4 de implementare a măsurii la costuri mai mici per total sistem de protecție specială.

Este clar că este un scenariu cu efect pe termen mediu și lung, dar mult mai rentabil atât din punct de vedere al costurilor cât și al calității îngrijirii copiilor, cu costuri sociale mult mai mici.

Impactul financiar pe ani și pe surse de finanțare este prezentat în secțiunea a 4 a. Impactul a fost calculat ținând cont de mecanismul de finanțare aprobat prin Legea nr.50/2019 a bugetului de stat pentru anul 2019.

Pentru a crea premisele finalizării demersului de dezinstituționalizare a copiilor, prin proiectul de act normativ se introduce astfel interdicția plasamentului copiilor în servicii de tip rezidențial cu caracteristicile centrelor de tip clasic începând cu data de 01 ianuarie 2020. O astfel de măsură va avea ca principală consecință depopularea treptată a instituțiilor de tip vechi care trebuie închise și întărirea rețelilor de servicii alternative la îngrijirea instituțională.

Nerespectarea acestei prevederi este considerată contravenție și sancționată cu amendă, aplicată de MMJS prin agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială. Sancțiunea este stabilită între un minim și un maxim, astfel încât să poată fi aplicată în raport cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se cont de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul verbal.

În același timp se introduce obligația autorităților de la nivel local dar și a furnizorilor privați de servicii sociale de a reorganiza aceste servicii în acord cu prevederile prezentului proiect de lege, respectiv închiderea centrelor de plasament sau, după caz, reorganizarea serviciilor de tip rezidențial, până la data de 31.12.2020.

Astfel, după data de 1 ianuarie 2021 este interzisă funcționarea centrelor de plasament, cu excepția celor "pentru care există contracte de finanțare pentru proiecte de închidere a căror perioadă de implementare se finalizează după această dată", iar nerespectarea acestei prevederi va fi considerată contravenție, constatarea și aplicarea amenzii fiind propusă a fi realizată de către prefect. Sancțiunea este stabilită între minimum 3 000 lei și maximum 10 000 lei.

În temeiul art. 107 și al art. 118 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, a fost adoptată Hotărârea nr. 691/2015 pentru aprobarea Procedurii de monitorizare a modului de creștere și îngrijire a copilului cu părinți plecați la muncă în străinătate și a serviciilor de care aceștia pot beneficia, precum și pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind colaborarea dintre direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială și a modelului standard al documentelor elaborate de către acestea. Prin urmare, întrucât prevederile Ordinului secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 95/2006 pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind colaborarea dintre direcțiile generale de asistență

socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială/persoane cu atribuții de asistență socială, în domeniul protecției drepturilor copilului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 305 din 05 aprilie 2006 și ale Ordinului secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 219/2006 privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 544 din 23 iunie 2006 au intrat în desuetudine, prin proiectul de act normativ se propune abrogarea celor două ordine.

Prin Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale a fost abrogată Hotărârea Guvernului nr. 1440/2004 privind condițiile și procedura de licențiere și de inspecție a serviciilor de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și a celor de protecție specială a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi, hotărâre în temeiul căreia a fost elaborat Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 145/2005 pentru aprobarea formularului-tip al Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în domeniul protecției drepturilor copilului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 602 din 12 iulie 2005. Motiv pentru care, prin prezentul proiect de act normativ se propune abrogarea acestui ordin.

3. Alte informații

Nu e cazul

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macro-economic

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Impactul asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Impactul social

Prezentul proiect de act normativ va asigura creșterea gradului de asigurare și garantare a drepturilor fiecărui copil, asigurând acoperirea problemelor identificate în practică în ceea ce privește concordanța cadrului legislativ general la realitățile și evoluțiile înregistrate în societate.

Sunt create premisele îndeplinirii angajamentelor asumate de România în ceea ce privește finalizarea procesului de dezinstituționalizare și închiderea tuturor instituțiilor de tip vechi, care mai sunt încă funcționale la nivel național.

Pe termen mediu și lung vor fi create premisele asigurării unui mediu cât mai apropiat de cel familial, iar sistemul de protecție a copilului poate fi considerat eficient și din punct de vedere al costurilor.

4.Impactul asupra mediului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5.Alte informații

Nu e cazul.

Secțiunea a 4 – a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

mii lei						
Indicatori	Următorii 4 ani					
1	2	3	4	5	6	7
	2019	2020	2021	2022	2023	Media pe 5 ani
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care: a) <i>buget de stat, din acesta:</i> (i) sume defalcate din TVA (ii)impozit pe venit b) <i>bugete locale:</i> (i) sume defalcate din TVA c) <i>bugetul asigurărilor sociale de stat:</i> (i)contribuții de asigurări						

2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) <i>buget de stat, din acesta:</i> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii (iii) asistență socială b) <i>bugete locale:</i> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) <i>bugetul asigurărilor sociale de stat:</i> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) <i>buget de stat</i> b) <i>bugete locale</i> c) <i>bugetul asigurărilor sociale de stat</i>						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificării veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	Asigurarea sumelor necesare se efectuează cu încadrarea în bugetul alocat Ministerului Muncii, și Justiției Sociale pentru anii următori.					

Secțiunea a 5 – a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:

a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ

- a) Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 95/2006 pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind colaborarea dintre direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială/persoane cu atribuții de asistență socială, în domeniul protecției drepturilor copilului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 305 din 05 aprilie 2006.
- b) Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 219/2006 privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 544 din 23 iunie 2006.
- c) Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 145/2005 pentru aprobarea formularului-tip al Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în domeniul protecției drepturilor copilului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 602 din 12 iulie 2005.

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții

Nu este cazul.

1¹ Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice.

Nu este cazul.

2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul.

5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente

6. Alte informații

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Filosofia principalelor modificări a fost prezentată reprezentanților următoarelor organizații neguvernamentale: SOS Satele Copiilor, Organizația Umanitară Concordia, Fundația SERA România.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ

Nu este cazul.

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative

Proiectul de act normativ a fost transmis, spre consultare, Federației Autorităților Locale din România, Asociației Municipiilor din România, Asociației Orașelor din România, Asociației Comunelor din România și Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România

4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente

Nu este cazul.

5. Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul prezentului act normativ prin avizul nr. 485/2019.
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social a avizat favorabil proiectul prezentului act normativ prin avizul nr.2981/2019.
- d) Consiliul Concurenței
- e) Curtea de Conturi

6. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea
și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ

Proiectul de act normativ a fost elaborat cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.

De asemenea, potrivit prevederilor aceleiași legi, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție a organizat în data de 31 ianuarie 2019 dezbaterile publice cu privire la proiectul de modificare și completare a Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului. La dezbateri au participat 18 reprezentanți ai următoarelor organizații neguvernamentale și direcții generale de asistență socială și protecția copilului: Salvați Copiii România, CNRR, Centrul pentru Inovare Publică, Organizația Umanitară CONCORDIA, UNHCR, Federația Columna, SOS Satele Copiilor, Fundația Terre des Hommes România, Consiliul Tinerilor Instituționalizați, Fundația SERA România, DGASPC Constanța, DGASPC Sector 1. În cadrul dezbaterii au fost analizate toate propunerile primite de la momentul postării proiectului de lege pe site-ul Ministerului Muncii și Justiției Sociale până la momentul organizării acesteia.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Alte informații

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 8-a
Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.

2. Alte informații

Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedură de urgență prevăzută la art. 76 alin. (3) din Constituția României, republicată.

PRIM - MINISTRU

VIORICA DĂNCILĂ

Proiect de lege pentru modificarea și completarea LEGII nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Forma în vigoare	Forma perioada consultare	Forma propusa spre avizare interministerială
CAPITOLUL I Dispoziții generale și definiții		
Art. 3. - De dispozițiile prezentei legi beneficiază: a) copiii cetățeni români aflați pe teritoriul României; b) copiii cetățeni români aflați în străinătate; c) copiii fără cetățenie aflați pe teritoriul României; d) copiii care solicită sau beneficiază de o formă de protecție în condițiile reglementărilor legale privind statutul și regimul refugiaților în România;		1. La articolul 3 litera d) se modifică și va avea următorul cuprins: „d) copiii solicitanți de azil sau beneficiari ai unei forme de protecție internațională în condițiile legislației privind azilul în România”
Art. 4.		

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: a) copil - persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nici nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, potrivit legii; b) familie - părinții și copiii acestora; c) familie extinsă - rudele copilului, până la gradul IV inclusiv; d) familie substitutivă - persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, inclusiv afinii până la gradul IV și asistenții maternali care asigură creșterea și îngrijirea copilului, în condițiile legii; e) plan individualizat de protecție - documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și a măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia și a familiei sale, în	La articolul 4 literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”c) familie extinsă - rudele copilului, până la gradul IV inclusiv, cu care copilul sau familia acestuia a menținut relații personale și contacte directe; d) familie substitutivă - persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, inclusiv afinii până la gradul IV, cu care copilul sau familia acestuia a menținut relații personale și contacte directe și asistenții maternali care asigură creșterea și îngrijirea copilului, în condițiile legii;”	2.La articolul 4 literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”c) familie extinsă - rudele copilului, până la gradul III inclusiv, cu care copilul sau familia acestuia a menținut relații personale și contacte directe; d) familie substitutivă - persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, inclusiv afinii până la gradul III, cu care copilul sau familia acestuia a menținut relații personale și contacte directe și asistenții maternali care asigură creșterea și îngrijirea copilului, în condițiile legii;”
--	--	--

vederea integrării copilului care a fost separat de familia sa într-un mediu familial stabil permanent, în cel mai scurt timp posibil; f) plan de servicii - documentul prin care se realizează planificarea acordării serviciilor și a prestațiilor, pe baza evaluării psihosociale a copilului și a familiei, în vederea prevenirii abuzului, neglijării, exploatării, a oricăror forme de violență asupra copilului, precum și a separării copilului de familia sa; g) reprezentant legal al copilului - părintele sau persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de copil.		3.La articolul 4 după litera g) se introduce o literă nouă, litera h), cu următorul cuprins: “h) rețeaua socială a copilului - rudele, altele decât cele până la gradul al III-lea inclusiv, afini, cunoștințe sau prieteni ai familiei ori ai familiei extinse a copilului față de care acesta a dezvoltat relații de atașament sau alături de care s-a bucurat de viața de familie.”
CAPITOLUL II		

Drepturile copilului		
SECȚIUNEA 1		
Drepturi și libertăți civile		
Art. 17		
(1) Copilul are dreptul de a menține relații personale și contacte directe cu părinții, rudele, precum și cu alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături de atașament. (2) Copilul are dreptul de a-și cunoaște rudele și de a întreține relații personale cu acestea, precum și cu alte persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie, în măsura în care acest lucru nu contravine interesului său superior. (3) Părinții sau un alt reprezentant legal al copilului nu pot împiedica relațiile personale ale acestuia cu bunicii, frații și surorile ori cu alte persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie decât în cazurile în care instanța decide în acest sens, apreciind că există motive temeinice de natură a		

primejdui dezvoltarea fizică, psihică, intelectuală sau morală a copilului. (4) În caz de neînțelegere între părinți cu privire la modalitățile de exercitare a dreptului de a avea legături personale cu copilul, instanța va stabili un program în funcție de vârsta copilului, de nevoile de îngrijire și educare ale acestuia, de intensitatea legăturii afective dintre copil și părintele la care nu locuiește, de comportamentul acestuia din urmă, precum și de alte aspecte relevante în fiecare caz în parte. (5) Criteriile prevăzute la alin. (4) vor fi avute în vedere și la stabilirea programului de relații personale și cu celelalte persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie.	După alineatul (5) al articolului 17 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: ”(6) Programul de relații personale pentru copilul care a împlinit vârsta de 14 ani se stabilește numai cu consimțământul acestuia. În situația în care copilul	4.După alineatul (5) al articolului 17 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: ”(6) Programul de relații personale pentru copilul care a împlinit vârsta de 14 ani se stabilește numai cu consimțământul acestuia. În situația în care copilul
---	---	---

	refuză să își dea consimțământul, programul se stabilește de către instanța judecătorească.”	refuză să își dea consimțământul, programul se stabilește de către instanța judecătorească.”
Art. 24. - (1) Misiunile diplomatice și consulare ale României au obligația de a sesiza Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice cu privire la copiii cetățeni români aflați în străinătate care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane din străinătate. (2) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice va lua măsurile necesare pentru întoarcerea copilului la părinți sau la un alt reprezentant legal, imediat după identificarea acestora. În cazul în care persoanele identificate nu pot sau refuză să preia copilul, la cererea Ministerului Muncii, Familiei,		5. Alineatele (1) și (2) ale articolului 24, se modifică și vor avea următorul cuprins: “(1) Misiunile diplomatice și consulare ale României au obligația de a sesiza autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului cu privire la copiii cetățeni români aflați în străinătate care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane din străinătate. (2) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului ia măsurile necesare pentru întoarcerea copilului la părinți sau la un alt reprezentant legal, imediat după identificarea acestora. În cazul în care persoanele identificate nu pot sau refuză să preia copilul, la cererea direcției generale de asistență socială și protecția copilului, instanța judecătorească de la domiciliul copilului, dispune plasamentul copilului, în condițiile prezentei legi.”

Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, tribunalul de la domiciliul copilului sau Tribunalul București, în situația în care acest domiciliu nu este cunoscut, va dispune plasamentul copilului într-un serviciu de protecție specială propus de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.		
Art. 25. - (1) Misiunile diplomatice și consulare străine au obligația de a sesiza Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Inspectoratul General pentru Imigrări despre toate situațiile în care au cunoștință de copii cetățeni străini aflați pe teritoriul României, care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane. În cazul în care autoritățile române se autosesizează, acestea vor înștiința de urgență misiunea străină		6.Alineatele (1) și (2) ale articolului 25, se modifică și vor avea următorul cuprins: “(1) Misiunile diplomatice și consulare străine pot sesiza autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului și Inspectoratul General pentru Imigrări despre situațiile în care au cunoștință de copiii cetățeni străini aflați pe teritoriul României, care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane. În cazul în care autoritățile române se autosesizează, acestea solicită Inspectoratului General pentru Imigrări informații cu privire la statutul copiilor și dacă nu sunt solicitanți de azil sau beneficiari ai protecției internaționale, înștiințează de urgență misiunea străină competentă cu privire la copiii în cauză.

competență cu privire la copiii în cauză. (2) În situația copiilor prevăzuți la alin. (1), Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, până la definitivarea demersurilor legale ce cad în competența Inspectoratului General pentru Imigrări, va solicita Tribunalului București stabilirea plasamentului copilului într-un serviciu de protecție specială propus de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice. (3) Măsura plasamentului durează până la returnarea copilului în țara de reședință a părinților ori în țara în care au fost identificați alți membri ai familiei dispuși să ia copilul.		(2) În situația copiilor prevăzuți la alin. (1), direcția generală de asistență socială și protecția copilului din unitatea administrativ-teritorială în care a fost identificat copilul, până la definitivarea demersurilor legale ce cad în competența Inspectoratului General pentru Imigrări, va solicita instanței judecătorești, stabilirea plasamentului copilului în condițiile prezentei legi.”
Art. 28 (2) Libertatea copilului de a căuta, de a primi și de a difuza informații de orice natură, care vizează promovarea bunăstării sale sociale, spirituale și morale, sănătatea sa fizică și mentală, sub orice formă		7.La articolul 28 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: “(2) Libertatea copilului de a căuta, de a primi și de a difuza informații de orice natură, inclusiv în mediul online, care vizează promovarea bunăstării sale sociale, spirituale și morale, sănătatea sa fizică și mentală, sub

și prin orice mijloace la alegerea sa, este inviolabilă.		orice formă și prin orice mijloace la alegerea sa, este inviolabilă.”
SECȚIUNEA a 2-a Mediul familial și îngrijirea alternativă		
Art. 41 (2) Dacă, în urma vizitelor efectuate potrivit alin. (1), se constată că dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială a copilului este primejduită, serviciul public de asistență socială este obligat să sesizeze de îndată direcția generală de asistență socială și protecția copilului în vederea luării măsurilor prevăzute de lege.		8.Alineatul (2) al articolului 41, se modifică și va avea următorul cuprins: “(2) Dacă, în urma vizitelor efectuate potrivit alin. (1), se constată că dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială a copilului este primejduită, serviciul public de asistență socială este obligat să sesizeze în termen de maximum 24 de ore , direcția generală de asistență socială și protecția copilului în vederea luării măsurilor prevăzute de lege.”
SECȚIUNEA a 4-a Educație, activități recreative și culturale		
Art. 52. (1) Ministerul Educației Naționale, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, precum și inspectoratele școlare și unitățile de învățământ, ca instituții ale administrației publice locale cu atribuții în domeniul		

educației, sunt obligate să întreprindă măsuri necesare pentru: a) facilitarea accesului la educația preșcolară și asigurarea învățământului general obligatoriu și gratuit pentru toți copiii; b) dezvoltarea de programe de educație pentru părinții tineri, inclusiv în vederea prevenirii violenței în familie; c) organizarea de cursuri speciale de pregătire pentru copiii care nu pot răspunde la cerințele programei școlare naționale, pentru a nu intra prematur pe piața muncii; d) organizarea de cursuri speciale de pregătire pentru copiii care au abandonat școala, în vederea reintegrării lor în sistemul național de învățământ; e) respectarea dreptului copilului la timp de odihnă și timp liber, precum și a dreptului acestuia de a participa liber la viața culturală și artistică;		
---	--	--

f) prevenirea abandonului școlar din motive economice, luând măsuri active de acordare a unor servicii sociale în mediul școlar, cum sunt: hrană, rechizite, transport și altele asemenea. 2) În cadrul procesului instructiv-educativ, copilul are dreptul de a fi tratat cu respect de către cadrele didactice, personalul didactic auxiliar și cel administrativ și de a fi informat asupra drepturilor sale, precum și asupra modalităților de exercitare a acestora. Pedepsele corporale sau alte tratamente degradante în cadrul procesului instructiv-educativ sunt interzise.	La articolul 52 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins: ”g) prevenirea și combaterea comportamentelor agresive, de excludere, de luare în derâdere, de umilire a copiilor și a oricărei alte forme de violență în școală, între copii sau între adulți și copii, inclusiv a intimidării în școală de către un alt coleg - bullying-ul și a comportamentului agresiv pe internet -cyberbullying-ul.” După alineatul (2) al articolului 52, se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins: ”(2¹) Copiii, părinții, cadrele didactice, personalul didactic auxiliar și cel administrativ au obligația de a	
---	---	--

	menține un climat pozitiv și incluziv în orice unitate de învățământ, care să permită tuturor copiilor să fie respectați și acceptați. (2²) Conducerea fiecărei unități de învățământ are obligația de a include în regulamentul școlar propriu, măsuri menite să prevină comportamentele agresive, de excludere, de luare în derâdere, de umilire a copiilor și a oricărei alte forme de violență în școală, între copii sau între adulți și copii, inclusiv a bullying-ului și a cyberbullying-ului.”	
CAPITOLUL III Protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi		
SECȚIUNEA 1 Dispoziții comune		
Art. 55. (1) Copilul beneficiază de protecția specială prevăzută de prezenta lege până la dobândirea capacității depline de exercițiu. (2) La cererea tânărului, exprimată după dobândirea capacității depline de exercițiu, dacă își continuă studiile o singură dată în fiecare formă de învățământ de zi, protecția specială se acordă, în condițiile legii, pe toată durata		

continuării studiilor, dar fără a se depăși vârsta de 26 de ani. (3) Tânărul care a dobândit capacitate deplină de exercițiu și a beneficiat de o măsură de protecție specială, dar care nu își continuă studiile și nu are posibilitatea revenirii în propria familie, fiind confruntat cu riscul excluderii sociale, beneficiază, la cerere, pe o perioadă de până la 2 ani, de protecție specială, în scopul <u>facilitării</u> integrării sale sociale. Acest drept se pierde în cazul în care se face dovada că tânărului i s-au oferit un loc de muncă și/sau locuință cel puțin de două ori, iar acesta le-a refuzat ori le-a pierdut din motive imputabile lui.	După alineatul (3) al articolului 55, se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins: ”(4) La încetarea măsurii de protecție specială, tinerii aflați în situațiile prevăzute la alin. (2) și alin. (3) declară comisiei pentru protecția copilului localitatea în care vor locui.”	9.După alineatul (3) al articolului 55, se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins: ”(4) La încetarea măsurii de protecție specială, tinerii aflați în situațiile prevăzute la alin. (2) și alin. (3) își exprimă opinia cu privire la monitorizarea situației după încetarea măsurii de protecție specială și în situația unui acord favorabil declară în scris comisiei pentru protecția copilului adresa la care va locui.”
Art. 55. (1) Copilul beneficiază de protecția specială prevăzută de	După <u>articolul</u> 55 se introduce un nou articol, art. 55¹, cu următorul cuprins:	10.După articolul 55 se introduce un nou articol, art. 55¹, cu următorul cuprins:

prezenta lege până la dobândirea capacității depline de exercițiu. (2) La cererea tânărului, exprimată după dobândirea capacității depline de exercițiu, dacă își continuă studiile o singură dată în fiecare formă de învățământ de zi, protecția specială se acordă, în condițiile legii, pe toată durata continuării studiilor, dar fără a se depăși vârsta de 26 de ani. (3) Tânărul care a dobândit capacitate deplină de exercițiu și a beneficiat de o măsură de protecție specială, dar care nu își continuă studiile și nu are posibilitatea revenirii în propria familie, fiind confruntat cu riscul excluderii sociale, beneficiază, la cerere, pe o perioadă de până la 2 ani, de protecție specială, în scopul facilitării integrării sale sociale. Acest drept se pierde în cazul în care se face dovada că tânărului i s-au oferit un loc de muncă și/sau locuință cel puțin de două ori, iar acesta le-a refuzat ori le-a pierdut din motive imputabile lui.	”Art. 55¹ - (1) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația de a sprijini tinerii prevăzuți la art. 55 alin. (2) și (3) în căutarea unui loc de muncă și a unui loc de cazare, în ultimele șase luni de ședere în sistemul de protecție specială. (2) Pentru tinerii prevăzuți la art. 55 alin. (2) și (3), direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația să transmită copia hotărârii comisiei pentru protecția copilului privind încetarea măsurii de protecție specială, serviciului public de asistență socială de la domiciliul tânărului sau, după caz, din localitatea în care acesta declară că va locui, însoțită de copii după actele doveditoare referitoare la căutarea unui loc de muncă și a unui loc de cazare. (3) Serviciul public de asistență socială de la domiciliul tânărului sau, după caz, din localitatea în care acesta declară că va locui, are obligația de a urmări trimestrial evoluția acestuia pentru o perioadă de doi ani și de a transmite rapoartele întocmite direcției generale de asistență socială și protecția copilului care a propus încetarea măsurii de protecție specială.”	”Art. 55¹ - (1) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația de a sprijini tinerii prevăzuți la art. 55 alin. (2) și (3) în căutarea unui loc de muncă și a unui loc de cazare, în ultimul an de ședere în sistemul de protecție specială. (2) Pentru tinerii prevăzuți la art. 55 alin. (2) și (3), direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația să transmită copia hotărârii comisiei pentru protecția copilului privind încetarea măsurii de protecție specială, serviciului public de asistență socială de la domiciliul tânărului sau, după caz, din localitatea în care acesta declară că va locui, însoțită de copii după actele doveditoare referitoare la căutarea unui loc de muncă și a unui loc de cazare. (3) Serviciul public de asistență socială de la domiciliul tânărului sau, după caz, din localitatea în care acesta declară că va locui, are obligația de a urmări semestrial evoluția acestuia pentru o perioadă de doi ani și de a transmite rapoartele întocmite direcției generale de asistență socială și protecția copilului care a propus încetarea măsurii de protecție specială.”
---	---	--

Art. 58. (1) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația de a întocmi planul individualizat de protecție, în termen de 30 de zile după primirea cererii de instituire a unei măsuri de protecție specială sau imediat după ce directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului a dispus plasamentul în regim de urgență. (2) În situația copilului pentru care a fost instituită tutela, dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile. (3) La stabilirea obiectivelor planului individualizat de protecție se acordă prioritate reintegrării copilului în familie, iar dacă aceasta nu este posibilă, se va proceda la deschiderea procedurii adopției interne. (4) Reintegrarea copilului în familie ca obiectiv al planului individualizat de protecție se stabilește cu consultarea obligatorie a părinților și a	Alineatele (3) și (4) ale articolului 58, se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(3) La stabilirea obiectivelor planului individualizat de protecție, managerul de caz are obligația de a acorda prioritate reintegrării copilului în familie în termenele stabilite de Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar dacă aceasta nu este posibilă, managerul de caz are obligația de a stabili ca finalitate a planului individualizat de protecție adopția, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. (4) Reintegrarea copilului în familie ca obiectiv al planului individualizat de protecție se stabilește cu consultarea obligatorie a părinților și a membrilor familiei extinse.”	11.Alineatele (3) și (4) ale articolului 58, se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(3) La stabilirea obiectivelor planului individualizat de protecție, managerul de caz are obligația de a acorda prioritate reintegrării copilului în familie în termenele și condițiile prevăzute la art. 28 alin. (1) și art. 29 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar dacă aceasta nu este posibilă, managerul de caz are obligația de a stabili ca finalitate a planului individualizat de protecție adopția, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. (4) Reintegrarea copilului în familie ca obiectiv al planului individualizat de protecție se stabilește cu consultarea obligatorie a părinților și a membrilor familiei extinse.”
--	---	--

membrilor familiei extinse care au putut fi găsiți. (5) Deschiderea procedurii adopției interne se realizează în condițiile legii speciale, adopția ca obiectiv al planului individualizat de protecție stabilindu-se fără consultarea părinților și a membrilor familiei extinse. (6) Planul individualizat de protecție poate prevedea plasamentul copilului într-un serviciu de tip rezidențial, numai în cazul în care nu a putut fi instituită tutela ori nu a putut fi dispus plasamentul la familia extinsă, la un asistent maternal sau la o altă persoană sau familie, în condițiile prezentei legi.		
Art. 60. De măsurile de protecție specială, instituite de prezenta lege, beneficiază:		

a) copilul ai cărui părinți sunt decedați, necunoscuți, decăzuți din exercițiul drepturilor părintești sau cărora li s-a aplicat pedeapsa interzicerii drepturilor părintești, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți sau dispăruți, când nu a putut fi instituită tutela; b) copilul care, în vederea protejării intereselor sale, nu poate fi lăsat în grija părinților din motive neimputabile acestora; c) copilul abuzat sau neglijat; d) copilul găsit sau copilul părăsit în unități sanitare; e) copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și care nu răspunde penal.		12. La articolul 60 se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins: „f) copilul neînsoțit cetățean străin sau fără cetățenie, inclusiv cel care solicită azil sau beneficiază de o formă de protecție internațională în România, în condițiile legislației privind azilul în România.”
SECȚIUNEA a 2-a Plasamentul		
Art. 62. (1) Plasamentul copilului constituie o măsură de protecție		

specială, având caracter temporar, care poate fi dispusă, în condițiile prezentei legi, după caz, la: a) o persoană sau familie; b) un asistent maternal; c) un serviciu de tip rezidențial, prevăzut la art. 123 alin. (2) și licențiat în condițiile legii. (2) Persoana sau familia care primește un copil în plasament trebuie să aibă domiciliul în România și să fie evaluată de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului cu privire la garanțiile morale și condițiile materiale pe care trebuie să le îndeplinească pentru a primi un copil în plasament.	La articolul 62 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: ”c) un serviciu de tip rezidențial, prevăzut la art. 123 și licențiat în condițiile legii.”	13.La articolul 62 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: ”c) un serviciu de tip rezidențial, prevăzut la art. 123 și licențiat în condițiile legii.”
Art. 64. (1) Plasamentul copilului care nu a împlinit vârsta de 7 ani poate fi dispus numai la familia extinsă, substitutivă sau la asistent maternal, plasamentul acestuia într-un serviciu de tip rezidențial fiind interzis		14.Alineatul (2) al articolului 64, se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se poate dispune plasamentul într-un serviciu de tip rezidențial pentru copilul cu vârsta între 3 ani și 7 ani neîmpliniți,

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se poate dispune plasamentul într-un serviciu de tip rezidențial al copilului mai mic de 7 ani, în situația în care acesta prezintă handicapuri grave, cu dependență de îngrijiri în servicii de tip rezidențial specializate. (3) La stabilirea măsurii de plasament se va urmări: a) plasarea copilului, cu prioritate, la familia extinsă sau la familia substitutivă; b) menținerea fraților împreună; c) facilitarea exercitării de către părinți a dreptului de a vizita copilul și de a menține legătura cu acesta.		pentru care nu poate fi asigurat accesul la servicii de abilitare-reabilitare în alte tipuri de servicii, dacă acesta prezintă atât deficiență/afectare funcțională complete cât și limitări de activitate și restricții de participare complete, confirmate de serviciul de evaluare complexă din cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului. ”
Art. 65. - (2) Măsura plasamentului se stabilește de către instanța judecătorească, la cererea direcției generale de asistență socială și protecția copilului:		15.La articolul 65 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

a) în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. a), precum și în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. c) și d), dacă se impune înlocuirea plasamentului în regim de urgență dispus de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului; b) în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. b) și e), atunci când nu există acordul părinților sau, după caz, al unuia dintre părinți, pentru instituirea acestei măsuri.		”a) în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. a) și f), precum și în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. c) și d), dacă se impune înlocuirea plasamentului în regim de urgență dispus de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului;”
Art. 66 (3) Drepturile și obligațiile părintești față de copil pe toată durata măsurii plasamentului dispus de către instanță în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. a), precum și în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. c) și d) sunt exercitate de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului.		16.Alineatul (3) al articolului 66, se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Drepturile și obligațiile părintești față de copil pe toată durata măsurii plasamentului dispus de către instanță în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. a) și f), precum și în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. c) și d) sunt exercitate de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului.”
Art. 67. - (1) Comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța	Alineatul (1) al articolului 67, se modifică și va avea următorul cuprins:	

care a dispus plasamentul copilului în condițiile prezentei legi va stabili, dacă este cazul, și cuantumul contribuției lunare a părinților la întreținerea acestuia, în condițiile stabilite de Codul civil. Sumele astfel încasate se constituie venit la bugetul județului, respectiv la cel al sectorului municipiului București, de unde provine copilul.	”(1) Comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța, stabilește odată cu dispunerea plasamentului copilului în condițiile prezentei legi, și cuantumul contribuției lunare a părinților la întreținerea acestuia, în condițiile prevăzute de Codul civil. Hotărârile Comisiei prin care a fost stabilită o astfel de contribuție constituie titlu executoriu. Sumele astfel încasate se constituie venit la bugetul județului, respectiv la cel al sectorului municipiului București, de unde provine copilul.”	
SECȚIUNEA a 3-a Plasamentul în regim de urgență		
SECȚIUNEA a 5-a Monitorizarea aplicării măsurilor de protecție specială		
Art. 73. (1) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, organismul privat autorizat are obligația de a urmări modul în care sunt puse în aplicare măsurile de protecție specială, dezvoltarea și îngrijirea copilului pe perioada aplicării măsurii. (2) În îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) direcția		

generală de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, organismul privat autorizat întocmește, trimestrial sau ori de câte ori apare o situație care impune acest lucru, rapoarte privitoare la evoluția dezvoltării fizice, mentale, spirituale, morale sau sociale a copilului și a modului în care acesta este îngrijit. (3) În situația în care se constată, pe baza raportului întocmit potrivit alin. (2), necesitatea modificării sau, după caz, a încetării măsurii, direcția generală de asistență socială și protecția copilului este obligată să sesizeze de îndată comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța judecătorească. (4) Propunerea de încetare a măsurii de protecție și reintegrarea în familie este însoțită, în mod obligatoriu, de documente din care	După alineatul (3) al articolului 73, se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins: ”(3¹) În situația constatării necesității modificării măsurii de protecție specială, este interzisă mutarea copilului dintr-un serviciu de tip familial într-un serviciu de tip rezidențial. Interdicția nu se aplică în situații temeinic motivate de managerul de caz, respectiv situații care pun în primejdie viața și securitatea copilului.”	17.După alineatul (3) al articolului 73, se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins: ”(3¹) În situația constatării necesității modificării măsurii de protecție specială, este interzisă mutarea copilului dintr-un serviciu de tip familial într-un serviciu de tip rezidențial. Interdicția nu se aplică în situații temeinic motivate de managerul de caz, respectiv situații care pun în primejdie viața și securitatea copilului.”
---	--	---

să reiasă participarea părinților la ședințe de consiliere, astfel încât reintegrarea să se realizeze în cele mai bune condiții.		
Art. 74. La încetarea măsurilor de protecție specială prin reintegrarea copilului în familia sa, serviciul public de asistență socială, organizat la nivelul municipiilor și orașelor, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul de specialitate al primarului, precum și direcția generală de asistență socială și protecția copilului, în cazul sectoarelor municipiului București, de la domiciliul sau, după caz, de la reședința părinților, au obligația de a urmări evoluția dezvoltării copilului, precum și modul în care părinții își exercită drepturile și își îndeplinesc obligațiile cu privire la copil. În acest scop, acestea întocmesc rapoarte trimestriale pe o perioadă de minimum 2 ani, pe care le transmit direcției generale de asistență socială și protecția copilului care a propus încetarea măsurii de protecție specială.	Articolul 74 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art.74 - La încetarea măsurilor de protecție specială prin reintegrarea copilului în familia sa, serviciul public de asistență socială, organizat la nivelul municipiilor și orașelor, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul de specialitate al primarului, precum și direcția generală de asistență socială și protecția copilului, în cazul sectoarelor municipiului București, de la domiciliul sau, după caz, de la reședința părinților, au obligația de a urmări evoluția dezvoltării copilului, precum și modul în care părinții își exercită drepturile și își îndeplinesc obligațiile cu privire la copil. În acest scop, acestea întocmesc rapoarte trimestriale pe o perioadă de minimum 2 ani, pe care le transmit direcției generale de asistență socială și protecția copilului care a propus încetarea măsurii de protecție specială.”	18.Articolul 74 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art.74 - La încetarea măsurilor de protecție specială prin reintegrarea copilului în familia sa, serviciul public de asistență socială, organizat la nivelul municipiilor și orașelor, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul de specialitate al primarului, precum și direcția generală de asistență socială și protecția copilului, în cazul sectoarelor municipiului București, de la domiciliul sau, după caz, de la reședința părinților, au obligația de a urmări evoluția dezvoltării copilului, precum și modul în care părinții își exercită drepturile și își îndeplinesc obligațiile cu privire la copil. În acest scop, acestea întocmesc rapoarte trimestriale pe o perioadă de minimum 2 ani, pe care le transmit direcției generale de asistență socială și protecția copilului care a propus încetarea măsurii de protecție specială.”
CAPITOLUL IV		

Protecția copiilor refugiați și protecția copiilor în caz de conflict armat		
Art. 76. (1) Copiii care solicită obținerea statutului de refugiat, precum și cei care au obținut acest statut beneficiază de protecție și asistență umanitară corespunzătoare pentru realizarea drepturilor lor. (2) Copiii prevăzuți la alin. (1) beneficiază de una dintre formele de protecție prevăzute de Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare.		19.Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 76 - Copiii solicitanți de azil, precum și cei care au obținut o formă de protecție internațională, în condițiile legislației privind azilul în România, beneficiază de protecție și asistență subsidiară corespunzătoare pentru realizarea drepturilor lor.”
Art. 77. (1) În situația în care copilul care solicită statutul de refugiat este neînsoțit de către părinți sau de un alt reprezentant legal, susținerea intereselor acestuia pe parcursul procedurii de acordare a statutului de refugiat se asigură de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a		20.Alineatele (1)-(3) ale articolului 77, se modifică și vor avea următorul cuprins: „(1) În situația în care copilul solicitant de azil este neînsoțit de către părinți sau de către un alt reprezentant legal, susținerea intereselor acestuia pe parcursul procedurii de azil se asigură de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază administrativ-teritorială se află organul teritorial al

cărei rază administrativ-teritorială se află organul teritorial al Ministerului Afacerilor Interne unde urmează a fi depusă cererea. (2) Cererea pentru acordarea statutului de refugiat al copilului aflat în situația prevăzută la alin. (1) se analizează cu prioritate. (3) În scopul susținerii adecvate a intereselor copilului prevăzut la alin. (1), direcția generală de asistență socială și protecția copilului desemnează o persoană cu studii superioare juridice sau de asistență socială din cadrul personalului propriu sau al unui organism privat autorizat, care să susțină drepturile copilului și să participe, alături de acesta, la întreaga procedură de acordare a statutului de refugiat.	Alineatul (3) al articolului 77, se modifică și va avea următorul cuprins: ”(3) În scopul susținerii adecvate a intereselor copilului prevăzut la alin. (1), direcția generală de asistență socială și protecția copilului numește, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări, un reprezentant, care să îl asiste pe solicitantul de azil minor neînsoțit pe parcursul procedurii de azil, inclusiv pe durata procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure, a procedurii țării terțe europene sigure sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil, după caz.”	Ministerului Afacerilor Interne unde urmează a fi depusă cererea. (2) Cererea de azil a copilului aflat în situația prevăzută la alin. (1) se analizează cu prioritate. (3) În scopul susținerii adecvate a drepturilor copilului prevăzut la alin. (1), precum și a îndeplinirii obligațiilor față de acesta, direcția generală de asistență socială și protecția copilului numește, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări, un reprezentant, care să-l asiste pe solicitantul de azil minor neînsoțit pe toată perioada procedurii de azil, inclusiv pe durata procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure, a procedurii țării terțe europene sigure sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil, după caz. Reprezentantul îl asistă pe copil și ulterior dobândirii unei forme de protecție internațională, respectiv până la stabilirea unei măsuri de protecție specială.” 21.După alineatul (3) al articolului 77 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins: “(3¹) Condițiile de numire, rolul, atribuțiile și cerințele de pregătire, formare și experiență profesională pentru persoanele desemnate ca reprezentanți se aprobă prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și al ministrului muncii și justiției sociale, în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I”.
--	---	---

(4) În situația în care se constată că persoana desemnată de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului nu își îndeplinește corespunzător obligația de apărare a intereselor copilului sau dovedește re-credință în îndeplinirea acesteia, Inspectoratul General pentru Imigrări poate solicita direcției generale de asistență socială și protecția copilului înlocuirea acestei persoane.		
Art. 78. (1) Până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cererii de acordare a statutului de refugiat, cazarea copiilor prevăzuți la art. 77 se realizează într-un serviciu de tip rezidențial prevăzut de prezenta lege, aparținând direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau unui organism privat autorizat.		22.Articolul 78 se modifică și va avea următorul cuprins: “(1) Până la soluționarea definitivă a cererii de azil, protecția copiilor prevăzuți la art. 77 se realizează, după caz, într-un serviciu de tip familial sau un serviciu de tip rezidențial aparținând direcției generale de asistență socială și protecția copilului prevăzut de prezenta lege, sau unui furnizor privat acreditat. (2) Copiii care au împlinit vârsta de 16 ani pot fi cazați și în centrele de primire și cazare aflate în subordinea Inspectoratului General pentru Imigrări, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

(2) Copiii care au împlinit vârsta de 16 ani pot fi cazați și în centrele de primire și cazare aflate în subordinea Inspectoratului General pentru Imigrări. (3) Copiii prevăzuți la alin. (1), cărora li s-a acordat statutul de refugiat, beneficiază de protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, prevăzută de prezenta lege.		(3) Copiii prevăzuți la alin. (1), cărora li s-a acordat o formă de protecție internațională, beneficiază de protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, prevăzută de prezenta lege.”
Art. 79. - (1) În situația în care cererea copilului prevăzut la art. 76, de acordare a statutului de refugiat, este respinsă în mod definitiv și irevocabil, direcția generală de asistență socială și protecția copilului sesizează Inspectoratul General pentru Imigrări și solicită instanței judecătorești stabilirea plasamentului copilului într-un serviciu de protecție specială.		23.Alineatul (1) al articolului 79, se modifică și va avea următorul cuprins: “(1) În situația în care cererea de azil a copilului prevăzut la art.76 este respinsă în mod definitiv, direcția generală de asistență socială și protecția copilului sesizează Inspectoratul General pentru Imigrări și solicită instanței judecătorești stabilirea plasamentului copilului într-un serviciu de protecție specială.”

CAPITOLUL V		
Protecția copilului care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal		
Art. 88. (1) Pe toată durata aplicării măsurilor destinate copilului care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal, vor fi asigurate servicii specializate, pentru a-i asista pe copii în procesul de reintegrare în societate. (2) Tipurile de servicii specializate prevăzute la alin. (1), precum și standardele referitoare la modalitatea de asigurare a acestor servicii se aprobă prin hotărâre a Guvernului. (3) Copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și care nu răspunde penal va fi însoțit și asistat de către un psiholog sau asistentul social, desemnat de direcția generală de asistență socială și protecția copilului în orice etapă a cercetării penale.	Alineatul (2) al articolului 88, se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Standardele referitoare la modalitatea de asigurare a acestor servicii sociale prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale.”	24. Alineatul (2) al articolului 88, se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Tipurile de servicii specializate prevăzute la alin. (1), se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iar standardele referitoare la modalitatea de asigurare a acestor servicii sociale se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale.
CAPITOLUL VI		

Protecția copilului împotriva abuzului, neglijării, exploatării și a oricărei forme de violență		
SECȚIUNEA a 4-a		
Protecția copilului cu părinți plecați la muncă în străinătate		
Art. 104. (1) Părintele care exercită singur autoritatea părintească sau la care locuiește copilul, care urmează să plece la muncă în străinătate, are obligația de a notifica această intenție serviciului public de asistență socială de la domiciliu, cu minimum 40 de zile înainte de a părăsi țara. (2) Notificarea va conține, în mod obligatoriu, desemnarea persoanei care se ocupă de întreținerea copilului pe perioada absenței părinților sau tutorelui, după caz. (3) Confirmarea persoanei în întreținerea căreia va rămâne	După alineatul (2) al articolului 104, se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: ”(2¹) Părintele care exercită singur autoritatea părintească sau la care a locuit copilul, care este plecat la muncă în străinătate, are obligația de a transmite de îndată serviciului public de asistență socială de la domiciliu notificarea cu privire la desemnarea persoanei care se ocupă de întreținerea copilului pe perioada absenței acestuia.”	25. După alineatul (2) al articolului 104, se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: ”(2¹) Părintele care exercită singur autoritatea părintească sau la care a locuit copilul, care este plecat la muncă în străinătate, are obligația de a transmite de îndată serviciului public de asistență socială de la domiciliu notificarea cu privire la desemnarea persoanei care se ocupă de întreținerea copilului pe perioada absenței acestuia.”

copilul se efectuează de către instanța de tutelă, în conformitate cu prevederile prezentei legi. (4) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și tutorelui, precum și în cazul în care ambii părinți urmează să plece la muncă într-un alt stat.		
Art. 105. (1) Persoana desemnată conform art. 104 alin. (2) trebuie să facă parte din familia extinsă, să aibă minimum 18 ani și să îndeplinească condițiile materiale și garanțiile morale necesare creșterii și îngrijirii unui copil. (2) Serviciile publice de asistență socială organizate la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor asigură persoanelor desemnate consiliere și informare cu privire la răspunderea pentru creșterea și asigurarea dezvoltării copilului pe o perioadă de 6 luni.	Alineatele (1), (3) și (5) ale articolului 105, se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(1) Persoana desemnată conform art. 104 alin. (2) trebuie să facă parte din familia extinsă sau, după caz, din rețeaua socială a copilului, față de care acesta a dezvoltat relații de atașament sau alături de care s-a bucurat de viața de familie și să aibă minimum 18 ani și să îndeplinească condițiile materiale și garanțiile morale necesare creșterii și îngrijirii unui copil.	26.Alineatele (1), (3) și (5) ale articolului 105, se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(1) Persoana desemnată conform art. 104 alin. (2) trebuie să facă parte din familia extinsă sau, după caz, din rețeaua socială a copilului, față de care acesta a dezvoltat relații de atașament sau alături de care s-a bucurat de viața de familie și să aibă minimum 18 ani și să îndeplinească condițiile materiale și garanțiile morale necesare creșterii și îngrijirii unui copil.

(3) Instanța va dispune delegarea temporară a autorității părintești cu privire la persoana copilului, pe durata lipsei părinților, dar nu mai mult de un an, către persoana desemnată potrivit art. 104 alin. (3). (4) Acordul persoanei căreia urmează să-i fie delegată autoritatea părintească se exprimă de către aceasta personal, în fața instanței. (5) La cerere se atașează acte din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1). (6) Cererea se soluționează în procedură necontencioasă, potrivit Codului de procedură civilă. Soluționarea cererii de delegare a drepturilor și îndatoririlor părintești se face în termen de 3 zile de la depunerea acesteia.	(3) La solicitarea părintelui, instanța va dispune delegarea temporară a autorității părintești cu privire la persoana copilului, pentru o perioadă de maximum un an, către persoana desemnată potrivit art. 104 alin. (2). În situația în care părinții nu revin în țară instanța poate prelungi succesiv delegarea temporară, pe durata lipsei acestora, pentru perioade de cel mult un an. (5) La cerere se atașează acte din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și raportul de anchetă psihosocială întocmit de serviciul public de asistență socială de la domiciliul persoanei desemnate.”	(3) La solicitarea părintelui sau, după caz, din oficiu, instanța va dispune delegarea temporară a autorității părintești cu privire la persoana copilului, pentru o perioadă de maximum un an, către persoana desemnată potrivit art. 104 alin. (2). În situația în care părinții nu revin în țară instanța poate prelungi succesiv delegarea temporară, pe durata lipsei acestora, pentru perioade de cel mult un an. (5) La cerere se atașează acte din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și raportul de anchetă psihosocială întocmit de serviciul public de asistență socială de la domiciliul persoanei desemnate.”
---	---	---

(7) Hotărârea va cuprinde menționarea expresă a drepturilor și îndatoririlor care se deleagă și perioada pentru care are loc delegarea. (8) Pentru situația prevăzută la alin. (2), după ce instanța hotărăște delegarea drepturilor părintești, persoana în sarcina căreia cad îngrijirea și creșterea copilului trebuie să urmeze, obligatoriu, un program de consiliere, pentru a preveni situații de conflict, neadaptare sau neglijență în relația cu minorul. (9) Instanța de judecată va comunica o copie a hotărârii de delegare primarului de la domiciliul părinților sau tutorelui, precum și primarului de la domiciliul persoanei căreia i se acordă delegarea autorității părintești.		
CAPITOLUL VII Instituții și servicii cu atribuții în protecția copilului		
SECȚIUNEA a 2-a		

Instituții și servicii la nivel local	
Art. 115. (1) În subordinea consiliului județean și, respectiv, a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București funcționează comisia pentru protecția copilului, ca organ de specialitate al acestora, fără personalitate juridică, având următoarele atribuții principale: a) stabilirea încadrării în grad de handicap și orientarea școlară a copilului; b) pronunțarea, în condițiile prezentei legi, cu privire la propunerile referitoare la stabilirea unei măsuri de protecție specială a copilului; c) soluționarea cererilor privind eliberarea atestatului de asistent maternal; d) alte atribuții prevăzute de lege. (2) Organizarea și metodologia de funcționare a comisiei pentru	La articolul 115 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: ”a) stabilirea încadrării în grad de handicap a copilului;” Alineatul (2) al articolului 115, se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Componenta, organizarea și metodologia de funcționare a comisiei pentru protecția copilului se reglementează prin hotărâre a Guvernului.” După alineatul (2) al articolului 115, se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: ”(2¹) Criteriile biopsihosociale de încadrare a copiilor cu dizabilități în grad de handicap și modalitățile de aplicare 27. La articolul 115 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: ”a) stabilirea încadrării în grad de handicap a copilului;” 28. Alineatul (2) al articolului 115, se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Componenta, organizarea și metodologia de funcționare a comisiei pentru protecția copilului, precum și componenta și atribuțiile serviciului de evaluare complexă pentru copii se reglementează prin hotărâre a Guvernului.” 29. După alineatul (2) al articolului 115, se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

protecția copilului se reglementează prin hotărâre a Guvernului. (3) Președintele, vicepreședintele și membrii comisiilor pentru protecția copilului, precum și secretarul acestora, constituite potrivit legii, au dreptul la o indemnizație de ședință echivalentă cu 1% din indemnizația președintelui consiliului județean, respectiv a primarului de sector. (4) Indemnizația se suportă din bugetul județului, respectiv al sectorului municipiului București, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație și cu încadrarea în limita maximă a cheltuielilor de personal, stabilită prin lege.	a acestora se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului muncii și justiției sociale.”	”(2¹) Criteriile biopsihosociale de încadrare a copiilor cu dizabilități în grad de handicap și modalitățile de aplicare a acestora se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului muncii și justiției sociale. (2²) Metodologia pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății, ministrului muncii și justiției sociale și ministrului educației naționale.”
Art. 122. (1) Pot primi copii în plasament familiile și persoanele care au vârsta de minimum 18 ani, au capacitate deplină de exercițiu, domiciliul în România și care prezintă garanții morale și condiții		

materiale necesare creșterii și îngrijirii copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi. (2) La stabilirea măsurii de plasament la familii și persoane, direcția generală de asistență socială și protecția copilului realizează demersuri pentru identificarea membrilor familiei extinse alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie, în vederea consultării și implicării lor în stabilirea/revizuirea obiectivelor planului individualizat de protecție. (3) Activitatea persoanei atestate ca asistent maternal, în condițiile legii, se desfășoară în baza unui contract cu caracter special, aferent protecției copilului, încheiat cu direcția sau cu un organism privat acreditat, care are următoarele elemente caracteristice: a) activitatea de creștere, îngrijire și educare a copiilor aflați în	Alineatul (2) al articolului 122, se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) La stabilirea măsurii de plasament la familii și persoane, direcția generală de asistență socială și protecția copilului realizează demersuri pentru identificarea membrilor familiei extinse în vederea consultării și implicării lor în stabilirea/revizuirea obiectivelor planului individualizat de protecție.”	30.Alineatul (2) al articolului 122, se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) La stabilirea măsurii de plasament la familii și persoane, direcția generală de asistență socială și protecția copilului realizează demersuri pentru identificarea membrilor familiei extinse în vederea consultării și implicării lor în stabilirea/revizuirea obiectivelor planului individualizat de protecție.”
---	---	--

plasament se desfășoară la domiciliu; b) programul de lucru este impus de nevoile copiilor; c) planificarea timpului liber se face în funcție de programul familiei și al copiilor aflați în plasament; d) în perioada efectuării concediului legal de odihnă asigură continuitatea activității desfășurate, cu excepția cazului în care separarea, în această perioadă, de copilul aflat în plasament în familia sa este autorizată de direcție. (4) Contractul individual de muncă se încheie la data emiterii dispoziției directorului de stabilire a măsurii plasamentului în regim de urgență sau a hotărârii comisiei pentru protecția copilului/instanței cu privire la stabilirea măsurii plasamentului. (5) Condițiile de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului maternal se		
---	--	--

aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice prin Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție.		
Art. 123. (1) Serviciile de tip rezidențial sunt acele servicii prin care se asigură protecția, creșterea și îngrijirea copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, ca urmare a stabilirii în condițiile prezentei legi a măsurii plasamentului. (2) Din categoria serviciilor de tip rezidențial fac parte toate serviciile care asigură găzduire pe o perioadă mai mare de 24 de ore. (3) Sunt considerate servicii de tip rezidențial și centrele maternale. (4) Serviciile de tip rezidențial care aparțin autorităților administrației	Articolul 123 se modifică și se completează după cum urmează: ”Art. 123 (1) Serviciile de tip rezidențial sunt serviciile prin care se asigură protecția, creșterea și îngrijirea copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, ca urmare a stabilirii în condițiile prezentei legi a măsurii plasamentului. (2) Din categoria serviciilor de tip rezidențial fac parte toate serviciile care asigură găzduire pe o perioadă mai mare de 24 de ore. (3) Sunt considerate servicii de tip rezidențial: casele de tip familial, apartamentele, centrele de primire în regim de urgență și centrele maternale. (4) Casa de tip familial este locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minime pentru un număr de maximum 12 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile prezentei legi. În situații temeinic motivate numărul copiilor poate fi de	31. Articolul 123 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 123 (1) Serviciile de tip rezidențial sunt serviciile prin care se asigură protecția, creșterea și îngrijirea copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, ca urmare a stabilirii în condițiile prezentei legi a măsurii plasamentului. (2) Din categoria serviciilor de tip rezidențial fac parte toate serviciile care asigură găzduire pe o perioadă mai mare de 24 de ore. (3) Sunt considerate servicii de tip rezidențial: casele de tip familial, apartamentele, centrele de primire în regim de urgență și centrele maternale. (4) Casa de tip familial este locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minime pentru un număr de maximum 12 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile prezentei legi. În situații temeinic motivate numărul copiilor poate fi de

publice se organizează numai în structura direcției generale de asistență socială și protecția copilului, în regim de componente funcționale ale acestora, fără personalitate juridică.	maximum 16 copii, cu respectarea exigențelor minime, dar numai pe durata menținerii situației excepționale.	maximum 16 copii, cu respectarea exigențelor minime, dar numai pe durata menținerii situației excepționale.
(5) Serviciile de tip rezidențial se organizează pe model familial și pot avea caracter specializat în funcție de nevoile copiilor plasați.	(5) Apartamentul este locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minime pentru un număr de maximum 6 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile prezentei legi.	(5) Apartamentul este locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minime pentru un număr de maximum 6 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile prezentei legi.
	(6) Centrul de primire în regim de urgență este instituția care asigură găzduire provizorie, până la maximum 6 luni și se organizează cu respectarea cerințelor minime menționate la alin. (8) pentru un număr de maximum 30 de copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență, în condițiile prezentei legi. La nivelul fiecărui județ pot fi organizate maximum 3 centre de primire în regim de urgență.	(6) Centrul de primire în regim de urgență este structura care asigură găzduire provizorie, până la maximum 6 luni, fără posibilitate de prelungire, și se organizează cu respectarea cerințelor minime menționate la alin. (8) pentru un număr de maximum 30 de copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență, în condițiile prezentei legi. La nivelul fiecărui județ pot fi organizate maximum 3 centre de primire în regim de urgență.
	(7) Centrul maternal este instituția care asigură găzduire provizorie, până la maximum 2 ani și se organizează cu respectarea cerințelor minime menționate la alin. (8) pentru un număr de 9 cupluri mamă-copil.	(7) Centrul maternal este structura care asigură găzduire provizorie, până la maximum 2 ani și se organizează cu respectarea cerințelor minime menționate la alin. (8) pentru un număr de maximum 9 cupluri mamă-copil.
	(8) Pentru serviciile de tip rezidențial prevăzute la alin. (4)–(6) numărul de copii este stabilit în funcție de suprafața locativă, cu respectarea cerințelor minime referitoare la încăperi sanitare, dotarea minimă a încăperilor sanitare, dotarea minimă a bucătăriei, dotarea minimă cu instalații electrice, spații și instalații de folosință comună pentru clădiri cu mai multe locuințe	(8) Pentru serviciile de tip rezidențial prevăzute la alin. (4)–(6) numărul de copii este stabilit în funcție de suprafața locativă, cu respectarea cerințelor minime referitoare la încăperi sanitare, dotarea minimă a încăperilor sanitare, dotarea minimă a bucătăriei, dotarea minimă cu instalații electrice, spații și instalații

	aprobate prin Anexa nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (9) Serviciile de tip rezidențial care aparțin autorităților administrației publice se organizează numai în structura direcției generale de asistență socială și protecția copilului, în regim de componente funcționale ale acestora, fără personalitate juridică. Acestea pot avea caracter specializat în funcție de nevoile copiilor plasați.”	de folosință comună pentru clădiri cu mai multe locuințe aprobate prin Anexa nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (9) Serviciile de tip rezidențial care aparțin autorităților administrației publice se organizează numai în structura direcției generale de asistență socială și protecția copilului, în regim de componente funcționale ale acestora, fără personalitate juridică. Acestea pot avea caracter specializat în funcție de nevoile copiilor plasați.”
CAPITOLUL IX Finanțarea sistemului de protecție a copilului		
Art. 128. (1) Pentru fiecare copil față de care s-a luat măsura plasamentului la o familie, persoană, asistent maternal, într-un serviciu de tip rezidențial al unui organism privat acreditat sau s-a instituit tutela, în condițiile legii, se acordă o alocație lunară de plasament, raportată la indicatorul social de referință, în cuantum de 1,20 ISR.	După alineatul (2) al articolului 128 se introduce un nou alineat (2¹) cu următorul cuprins:” „(2¹) Familia, persoana, ruda care a primit în plasament sau are în tutelă un copil, în condițiile legii, pe perioada în care asigură creșterea și îngrijirea copilului, beneficiază suplimentar față de alocația lunară de plasament prevăzută la alin. (1), de o indemnizație lunară de sprijin, în cuantum de 0,8 ISR. Asistentul maternal nu beneficiază de indemnizație”. Alineatele (3), (4) și (5) ale articolului 128 se modifică și vor avea următorul cuprins:	32.După alineatul (2) al articolului 128 se introduce un nou alineat (2¹) cu următorul cuprins: „(2¹) Familia, persoana, ruda care a primit în plasament sau are în tutelă un copil, în condițiile legii, pe perioada în care asigură creșterea și îngrijirea copilului, beneficiază suplimentar față de alocația lunară de plasament prevăzută la alin. (1), de o indemnizație lunară de sprijin, în cuantum de 0,8 ISR. Asistentul maternal nu beneficiază de indemnizație”. 33.Alineatele (3), (4) și (5) ale articolului 128 se modifică și vor avea următorul cuprins:

(2) Alocația prevăzută la alin. (1) se plătește persoanei, asistentului maternal, reprezentantului familiei, al organismului privat acreditat care a luat în plasament copilul sau tutorelui și este destinată asigurării drepturilor prevăzute la art. 129 alin. (1). (3) Alocația de plasament se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice. (4) Pentru copiii pentru care s-a stabilit măsura plasamentului sau s-a instituit tutela, stabilirea dreptului la alocație prevăzută la alin. (1) se face începând cu luna următoare celei în care a fost emisă dispoziția conducătorului direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau hotărârea comisiei pentru protecția copilului sau a instanței de judecată, după caz. (5) Procedura de stabilire și de plată a alocației prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al	”(3) Alocația lunară de plasament și indemnizația lunară de sprijin se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale. (4) Stabilirea dreptului la alocația lunară de plasament și la indemnizația lunară de sprijin se face începând cu luna următoare celei în care a fost emisă dispoziția conducătorului direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau hotărârea comisiei pentru protecția copilului sau a instanței de judecată, după caz și încetează începând cu luna următoare celei în care a încetat măsura de protecție specială sau tutela. (5) Procedura de stabilire și de plată a alocației lunare de plasament și a indemnizației lunare de sprijin se stabilește prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale.”	”(3) Alocația lunară de plasament și indemnizația lunară de sprijin se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale. (4) Stabilirea dreptului la alocația lunară de plasament și la indemnizația lunară de sprijin se face începând cu luna următoare celei în care a fost emisă dispoziția conducătorului direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau hotărârea comisiei pentru protecția copilului sau a instanței de judecată, după caz și încetează începând cu luna următoare celei în care a încetat măsura de protecție specială sau tutela. (5) Procedura de stabilire și de plată a alocației lunare de plasament și a indemnizației lunare de sprijin se stabilește prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale.”
--	--	--

ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice. (6) În vederea urmăririi modului de utilizare a alocației prevăzute la alin. (1), direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, organismele private autorizate transmit rapoartele prevăzute la art. 73 alin. (2) și agenției pentru plăți și inspecție socială a județului, respectiv a municipiului București.		
Art. 129. (1) Copiii și tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, precum și mamele protejate în centre maternale au dreptul la hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, materiale igienico-sanitare, rechizite/manuale, jucării, transport, materiale cultural-sportive, precum și sume de bani pentru nevoi personale. (2) Necesarul de îmbrăcăminte, încălțăminte, materiale igienico-sanitare, rechizite/manuale, jucării, materiale cultural sportive	Alineatele (3) și (4) ale articolului 129, se modifică și vor avea următorul cuprins:	34.Alineatele (3) și (4) ale articolului 129, se modifică și vor avea următorul cuprins:

se stabilește în funcție de vârsta și nevoile copilului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București sau, după caz, a organului de conducere al organismului privat acreditat. (3) În cazul copiilor cu handicap, infectați cu HIV sau bolnavi de SIDA, cuantumul sumelor necesare acordării drepturilor prevăzute la alin. (1) se majorează cu 50% în raport cu sumele acordate. (4) Copiii și tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, precum și mamele protejate în centre maternale au dreptul, la ieșirea din sistemul de protecție specială, la o indemnizație care se acordă o singură dată, egală cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară, garantat în plată, stabilit potrivit legii. Indemnizația se acordă, la ieșirea din sistemul de protecție specială, și copiilor pentru care s-a pronunțat o	”(3) În cazul copiilor cu dizabilități încadrați în grad de handicap pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială în condițiile legii, cuantumul sumelor necesare acordării drepturilor prevăzute la alin. (1) se majorează cu 50% în raport cu sumele acordate. (4) Copiii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, precum și mamele protejate în centre maternale au dreptul, la ieșirea din sistemul de protecție specială, la o indemnizație care se acordă o singură dată, egală cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară, garantat în plată, stabilit potrivit legii. Indemnizația se acordă, la ieșirea din sistemul de protecție specială, și copiilor pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de încuviințare a adopției.” După alineatul (4) al articolului 129, se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins: ”(4¹) Tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, în condițiile art. 55 alin. (2) și (3) au dreptul, la ieșirea din sistemul de protecție specială la o indemnizație care se acordă o singură dată, egală cu valoarea a trei salarii de bază minim brute pe țară, garantate în plată, stabilit potrivit legii. (4²) Indemnizațiile prevăzute la alin. (4) și (4¹) se acordă de direcția generală de asistență socială și protecția copilului care a propus măsura de protecție specială.”	”(3) În cazul copiilor cu dizabilități încadrați în grad de handicap pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială în condițiile legii, cuantumul sumelor necesare acordării drepturilor prevăzute la alin. (1) se majorează cu 50% în raport cu sumele acordate. (4) Copiii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, precum și mamele protejate în centre maternale au dreptul, la ieșirea din sistemul de protecție specială, la o indemnizație care se acordă o singură dată, egală cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară, garantat în plată, stabilit potrivit legii. Indemnizația se acordă, la ieșirea din sistemul de protecție specială, și copiilor pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de încuviințare a adopției.” 35. După alineatul (4) al articolului 129, se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins: ”(4¹) Tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, în condițiile art. 55 alin. (2) și (3) au dreptul, la ieșirea din sistemul de protecție specială la o indemnizație care se acordă o singură dată, egală cu valoarea a trei salarii de bază minim brute pe țară, garantate în plată, stabilit potrivit legii. (4²) Indemnizațiile prevăzute la alin. (4) și (4¹) se acordă de direcția generală de asistență socială și protecția copilului care a propus măsura de protecție specială.”
--	---	---

hotărâre definitivă de încuviințare a adopției.		
(5) Cuantumul limitelor minime de cheltuieli aferente drepturilor prevăzute la alin. (1), respectiv dreptul la îmbrăcăminte, încălțăminte, materiale igienico-sanitare, rechizite/manuale, jucării, transport, materiale cultural-sportive, precum și sumele de bani pentru nevoi personale, pentru copiii și tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială într-un serviciu public de tip rezidențial, precum și pentru mamele protejate în centre maternale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.		
(6) Cuantumul alocației de hrană pentru copiii din serviciile de zi publice și pentru copiii și tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială într-un serviciu public de tip rezidențial, precum și pentru mamele protejate în centre maternale se stabilește prin hotărâre a Guvernului. Cuantumul alocației de hrană pentru copiii din		

serviciile de zi este aplicabil și copiilor din creșe și alte unități de educație timpurie. (7) Cuantumul limitelor minime de cheltuieli stabilite în condițiile alin. (5) și cuantumul alocației de hrană stabilit în condițiile alin. (6) sunt aplicabile și în cazul copiilor și tinerilor cu cerințe educaționale speciale, școlarizați în unitățile de învățământ special sau de masă, inclusiv celor școlarizați în alt județ decât cel de domiciliu, în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare. (8) Alocația de hrană pentru copiii din serviciile de zi organizate de organisme private acreditate se stabilește cel puțin la același nivel cu cel prevăzut pentru copiii din serviciile de zi publice. (9) În limita bugetelor aprobate, consiliile județene, consiliile locale ale sectoarelor municipiului	După alineatul (7) al articolului 129, se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins: ”(7¹) Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul copiilor cu cerințe educaționale speciale, școlarizați în unitățile de învățământ de masă, dacă aceștia sunt încadrați și în grad de handicap.”	36.După alineatul (7) al articolului 129, se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins: ”(7¹) Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul copiilor cu cerințe educaționale speciale, școlarizați în unitățile de învățământ de masă, dacă aceștia sunt încadrați și în grad de handicap.”
---	---	--

București sau, după caz, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor pot aproba, prin hotărâre, la propunerea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, respectiv a serviciilor publice de asistență socială, un quantum mai mare al limitelor minime de cheltuieli, respectiv al quantumului alocației de hrană aferente drepturilor stabilite conform prevederilor alin. (5) și (6).		
CAPITOLUL XI Răspunderi și sancțiuni		
Art. 142. (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni: a) nerespectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (1); b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (2);		

c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (1) și (3); d) nerespectarea obligației prevăzute la art. 12 alin. (1); e) necomunicarea de către organele de poliție a rezultatelor verificărilor specifice privind identitatea mamei, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (3); f) neefectuarea de către serviciul public de asistență socială a declarației de înregistrare a nașterii, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (6); g) nerespectarea obligației prevăzute la art. 12 alin. (7); h) nerespectarea obligației prevăzute la art. 14 alin. (1); i) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 16 și la art. 23 alin. (3); j) nerespectarea prevederilor art. 27 alin. (2) - (4) și ale art. 87; k) nerespectarea prevederilor art. 40 alin. (1) și (4);		
--	--	--

l) nerespectarea prevederilor art. 52 alin. (2); m) nerespectarea prevederilor art. 74; n) nerespectarea prevederilor art. 84 alin. (3); o) nerespectarea prevederilor art. 91 alin. (2); p) nerespectarea prevederilor art. 97; r) nerespectarea obligației prevăzute la art. 98 lit. a); s) nerespectarea obligației prevăzute la art. 102; ș) nerespectarea obligației prevăzute la art. 104 alin. (1); t) nerespectarea prevederilor art. 118 alin. (1) lit. c) -k); ț) nerespectarea prevederilor art. 127 alin. (1) lit. b). (2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:	La articolul 142 alineatul (1), după litera l) se introduce o nouă literă, litera l¹), cu următorul cuprins: ”l¹) nerespectarea prevederilor art. 55¹;	37.La articolul 142 alineatul (1), după litera l) se introduce o nouă literă, litera l¹), cu următorul cuprins: ”l¹) nerespectarea prevederilor art. 55¹;
---	--	---

a) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, cele prevăzute la lit. a), c), g), h), i), k), m), n), o), r), s) și ș); b) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, cele prevăzute la lit. f) și l); c) cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit. b), d), p) și ț); d) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. e), j) și t). (3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunii se fac de către ofițerii și agenții de poliție, în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. i), j), o) și p), precum și de persoane anume desemnate dintre cele cu atribuții de control din: a) Ministerul Sănătății, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și d); b) Ministerul Afacerilor Interne sau structurile subordonate acestuia, după caz, pentru	La articolul 142, alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: ”c) cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit. b), d), l¹), p) și ț);” La articolul 142, alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:	38.La articolul 142, alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: ”c) cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit. b), d), l¹), p) și ț);” 39.La articolul 142, alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:
--	--	--

contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și e); c) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. h), k), m), n), r), s), ș), t) și ț); d) Ministerul Educației Naționale, pentru contravenția prevăzută la alin. (1) lit. l); e) consiliul județean, respectiv consiliul local al sectorului municipiului București, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. f) și g).	”c) Ministerul Muncii și Justiției Sociale prin agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. h), k), l¹), m), n), r), s), ș), t) și ț); ”	”c) Ministerul Muncii și Justiției Sociale prin agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. h), k), l¹), m), n), r), s), ș), t) și ț); ”
CAPITOLUL XII Dispoziții tranzitorii și finale		
	În tot cuprinsul legii, sintagma "organismele private autorizate" se înlocuiește cu sintagma "furnizorii privați acreditați" și sintagma "organismul privat autorizat" se înlocuiește cu sintagma "furnizorul privat acreditat", iar sintagma "organism privat autorizat" se înlocuiește cu sintagma "furnizor privat acreditat".	40.În tot cuprinsul legii, sintagma "organismele private autorizate" se înlocuiește cu sintagma "furnizorii privați acreditați" și sintagma "organismul privat autorizat" se înlocuiește cu sintagma "furnizorul privat acreditat", iar sintagma "organism privat autorizat" se înlocuiește cu sintagma "furnizor privat acreditat".
		Art. II La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

		a) Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 95/2006 pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind colaborarea dintre direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială/persoane cu atribuții de asistență socială, în domeniul protecției drepturilor copilului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 305 din 05 aprilie 2006. b) Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 219/2006 privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 544 din 23 iunie 2006. c) Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 145/2005 pentru aprobarea formularului-tip al Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în domeniul protecției drepturilor copilului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 602 din 12 iulie 2005.
		Art. III Cererile în curs de soluționare privind stabilirea unei măsuri de protecție specială prevăzute de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor

		copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează conform dispozițiilor legale în vigoare la data introducerii acestor cereri.
		Art. IV Cererile în curs de soluționare privind programul de relații personale la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează conform dispozițiilor legale în vigoare la data introducerii acestor cereri.
	Art. II (1) Începând cu 01 iulie 2019, este interzis plasamentul copilului în servicii de tip rezidențial care nu sunt organizate conform prevederilor art. 123, cu excepția plasamentului în regim de urgență în centrul de primire în regim de urgență. (2) Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerată infracțiune nerespectarea obligației prevăzute la alin. (1) și se sancționează cu amendă de 5 000 lei. (3) Constatarea contravenției și aplicarea amenzilor se fac de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale prin agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială.	Art. V (1) Începând cu 01 ianuarie 2020, este interzis plasamentul copilului în servicii de tip rezidențial care nu sunt organizate conform prevederilor art. 123, cu excepția plasamentului în regim de urgență în centrul de primire în regim de urgență. (2) Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerată infracțiune nerespectarea obligației prevăzute la alin. (1) și se sancționează cu amendă de la 1 000 lei la 5 000 lei. (3) Constatarea contravenției și aplicarea amenzilor se fac de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale prin agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială.
	Art. III. – (1) Consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București împreună cu direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului, precum și furnizorii privați acreditați au obligația să reorganizeze serviciile de tip rezidențial conform prevederilor art. 123, respectiv să închidă centrele de plasament sau, după caz, să reorganizeze serviciile de tip rezidențial, care nu respectă exigențele minimale prezentate în anexa <u>nr. 1</u> la Legea locuinței nr.	Art. VI (1) Începând cu data de 01 ianuarie 2021 este interzisă funcționarea altor servicii de tip rezidențial decât cele prevăzute la art. 123, cu excepția celor pentru care există contracte de finanțare în derulare pentru proiecte de închidere a căror implementare se finalizează după această dată. (2) Conducerea executivă a direcției generale de asistență socială și protecția copilului are obligația

	114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2020. (2) Începând cu data de 01 ianuarie 2021 este interzisă funcționarea altor servicii de tip rezidențial decât cele prevăzute la art. 123. (3) Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerată infracțiune nerespectarea obligației prevăzute la alin. (2) și se sancționează cu amendă de 10 000 lei. (4) Constatarea contravenției și aplicarea amenzilor se fac de către prefect, în calitatea sa de autoritate publică, reprezentant al Guvernului pe plan local.	includerii măsurilor necesare organizării serviciilor de tip rezidențial conform prevederilor art. 123, respectiv de închidere a centrelor de plasament sau, după caz, de reorganizare a acestora, în Planul anual de acțiune privind serviciile sociale, elaborat conform prevederilor art. 118 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare. (3) După aprobarea Planului anual de acțiune privind serviciile sociale prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București, direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația transmiterii unei copii a acestuia instituției prefectului, care prin comisia teritorială de incluziune socială verifică includerea măsurilor de închidere a centrelor de plasament sau, după caz, de reorganizare a acestora și informează prefectul. (4) Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerată infracțiune nerespectarea obligației prevăzute la alin. (1) și se sancționează cu amendă de la 3 000 lei la 10 000 lei. (5) Constatarea contravenției și aplicarea amenzilor se fac de către prefect, în calitatea sa de autoritate publică, reprezentant al Guvernului pe plan local.
--	---	---

		Art. VII – (1) Prevederile art. 142 alin. (1) lit. 1¹ intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. (2) Prevederile art. 128 alin. (2¹) și ale art.129 alin. (7¹) intră în vigoare la 01 ianuarie 2020, iar cele ale art. 64 alin. (2) intră în vigoare la data de 01 ianuarie 2021.
	Art. IV. - Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 159 din 05 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.	Art. VIII - Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 159 din 05 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

